

Nr 229

Av herr **Eskilsson m. fl.**, om anställande av en assistent för den praktiska undervisningen i pedagogik vid lantbrukshögskolan.

Den stagnation i lantbrukshögskolans utveckling, som blir följderna av att personalförstärkningar skjutes på framtiden, medan utredning om högskoleundervisningens framtida utformning pågår, drabbar naturligtvis i första hand de vid högskolan nu studerande årskurserna. Dessa har för sin utbildning ingen nytta av en upprustning, som kommer i framtiden, men har direkt kännning av de brister, som nu föreligger. Det finns därför särskild anledning att beakta de önskemål, som från lantbrukshögskolans studentkår förts fram rörande behovet av omedelbara förbättringar av undervisningen.

Från lantbrukshögskolans studentkårs sida har i år särskilt framhållits behovet av att undervisningen i pedagogik förbättras genom anställande av en assistent för ledning av praktiska undervisningsövningar. Då ett betydande antal av lantbrukshögskolans studenter kommer att ägna sig åt undervisningsverksamhet vid lantbruksundervisningsanstalter och hushållningssällskap, betraktas den pedagogiska utbildningen som betydelsefull. Lantbrukshögskolans studenter har inte kunnat underlåta att jämföra den undervisning de härvidlag erhåller med den som blivande folkskollärare och läroverkslärare erhåller. I fråga om praktiska undervisningsövningar erhåller t. o. m. skolkökslärarinnorna bättre undervisning än agronomerna. Vid jämförelse med förhållandena i andra länder har kunnat konstateras, att vid bl. a. den norska lantbrukshögskolan kompletteras den teoretiska undervisningen i pedagogik med praktiska övningar.

Då läraren i ämnet pedagogik vid lantbrukshögskolan, professor Vilhelm Sjöstrand, saknar assistent, har undervisningen måst begränsas till i huvudsak det teoretiska planet och de praktiska övningar, som kunnat hållas på själva högskolan. Behovet av en utökning av denna utbildning till praktiska övningar har vitsordats av lantbrukshögskolans lärarkollegium men icke upptagits i departementschefens anslagsäskanden. Lantbrukshögskolans studentkår har därför sökt kontakt med enskilda riksdagsmän för att få detta ärende underställt riksdagens välvilliga prövning. Studentkårens ansträngningar synes oss visa, vilken vikt lantbrukshögskolans nuvarande studenter fäster vid denna fråga.

Dess lösning torde inte heller tarva några stora anslagsbelopp. Inte heller kan anställandet av en assistent för den praktiska undervisningen i pedago-

gik behöva anses föregripa den nu pågående högskoleutredningens blivande ställningstagande. Tvärtom kan genom en sådan åtgärd högskoleutredningen få ett besked om huruvida denna förstärkning av undervisningen motsvarar eller icke motsvarar behovet.

De anslag som behövs för här avsett ändamål torde belöpa sig till 10 000 kronor till avlöningar och 2 000 kronor till expenser för resor vid den praktiska undervisningens förläggande till högskolan näraliggande lantbruksundervisningsanstalter.

Vi hemställer därför,

att riksdagen till anställande av en assistent för den praktiska undervisningen i pedagogik vid lantbrukshögskolan ville anvisa ett med 10 000 kronor förhöjt anslag till Lantbrukshögskolan och statens lantbruksförsök: Avlöningar samt ett med 2 000 kronor förhöjt anslag till Lantbrukshögskolan och statens lantbruksförsök: Omkostnader.

Stockholm den 25 januari 1957

Carl Eskilsson

Torsten Andersson

Johan Persson

Hugo Osvald